

۱۳۲۹ / ۱۱ / ۲۰

دانشگاه تربیت معلم

دانشکده علوم ریاضی و مهندسی کامپیوتر

پایان نامه کارشناسی ارشد

عنوان:

نظریه نوسانات مجموعه‌های جزئی متغیرهای تصادفی

مستقل و هم‌توزیع

استاد راهنما:

دکتر عین‌الله پاشا

9178

نگارش:

محمد علی فرهنگ خواه

پاییز ۷۹

۳۱۴۶۰

آگهی دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد آمار

عنوان:

نظریه نوسانات مجموعه‌های جزئی متغیرهای تصادفی مستقل و هم توزیع

استاد راهنما : آقای دکتر عین‌اله پاشا

داور خارجی : آقای دکتر محمدقاسم وحیدی اصل

داور داخلی : آقای دکتر علی اکبر رحیم زاده

دانشجو : آقای محمدعلی فرهنگ خواه

زمان : ساعت ۴ بعد از ظهر روز دوشنبه مورخ ۷۹/۸/۹

آدرس : دانشکده علوم ریاضی و مهندسی کامپیوتر دانشگاه تربیت معلم.

خلاصه:

نظریه نوسانات مجموعه‌های جزئی متغیرهای تصادفی مستقل و هم توزیع با فرآیند قدم زدن تصادفی بیش از هر فرآیند دیگر پیوند دارد، اما این نظریه به فرآیند قدم زدن تصادفی محدود نمانده و در فرآیند تجدید، ورشکستگی قمار باز، حرکت براونی، زنجیرهای مارکوف و هر فرآیندی که بتوان از دیدگاه مجموعه‌های جزئی متغیرهای تصادفی مستقل و هم توزیع به آن وارد شد دارای کاربرد است. در این پایان نامه با معرفی توابعی از مجموعه‌های جزئی، به اثبات اصل هم‌ارزی می‌پردازیم. متغیرهای تصادفی نردبانی معرفی شده و ثابت می‌شود که تعداد نقاط نردبانی در دنباله مجموعه‌های جزئی دارای توزیع هندسی است. همچنین توابع مولد دوگانه که اتحادهای نظریه نوسانات بر پایه آنها شکل می‌گیرد معرفی می‌شوند و سپس اتحادهای فوق اثبات می‌گردند. آنگاه به کمک این اتحادها در مورد قانون آرک سینوس، معادله والد، میانگین تجدیدها در بازه $[x, x+h]$ وقتی که $x \rightarrow \infty$ بحث می‌کنیم. علاوه با توجه به علامت امید ریاضی متغیرهای تصادفی مستقل و هم توزیع، نتایجی را در مورد دنباله مجموعه‌های جزئی متغیرهای تصادفی فوق بدست می‌آوریم.

دانشکده علوم ریاضی و مهندسی کامپیوتر

تاریخ

شماره

پیوست

واحد

صورتجلسه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد

جلسه دفاع از پایان نامه آقای محمدعلی فرهنگ خواه دانشجوی دوره کارشناسی ارشد رشته
آمار تحت عنوان:

نظریه نوسانات مجموعهای جزئی متغیرهای تصادفی مستقل و هم توزیع

در روز دوشنبه مورخه ۷۹/۸/۹ در دانشکده علوم ریاضی و مهندسی کامپیوتر تشکیل گردید و نتیجه
آزمون به شرح زیر تعیین می گردد. نمره این آزمون ۱۸/۲۵ می باشد.

- ۱- عالی
- ۲- بسیار خوب
- ۳- خوب
- ۴- قابل قبول
- ۵- غیر قابل قبول

داور داخلی

داور خارجی

استاد راهنما

دکتر علی اکبر رحیم زاده

دکتر محمد قاسم وحیدی اصل

دکتر عین اله پاشا

اسماعیل بابلیان

رئیس دانشکده علوم ریاضی و

مهندسی کامپیوتر

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	مقدمه
	چکیده
۱	فصل اول: توابعی از فرآیند تصادفی مجموعهای جزئی
۷	فصل دوم: اصل هم‌ارزی
۱۳	فصل سوم: متغیرهای تصادفی نردبانی
۲۸	فصل چهارم: اتحادهای نظریه نوسانات
۴۲	فصل پنجم: کاربرد نظریه نوسانات
۴۳	بخش ۱- محاسبه $Pr(P_n=k)$ در حالت خاص و قانون آرک سینوس
۴۸	بخش ۲- مطالبی در مورد علامت $E(X_i)=\mu$
۵۸	بخش ۳- محاسبه میانگین متغیرهای تصادفی نردبانی
۶۱	بخش ۴- کاربرد نظریه تجدید در مورد ارتفاعهای نردبانی
۶۵	بخش ۵- یک معادله انتگرالی برای توزیع $M=\max(S_0, S_1, S_2, \dots)$
۶۸	بخش ۶- رابطه‌ای برای $\beta=Pr(W_1 < \infty)$
۷۰	سخن آخر
۷۱	ضمائم
۷۲	ضمیمه فصل دوم
۷۷	ضمیمه فصل پنجم، بخش ۱
۷۹	ضمیمه فصل پنجم، بخش ۲
۸۳	ضمیمه فصل پنجم، بخش ۳
۸۵	ضمیمه فصل پنجم، بخش ۴
	لغت نامه
	منابع

مقدمه

دنباله مجموعهای جزئی متغیرهای تصادفی مستقل هم توزیع دارای نقشی عمده در ساختار بسیاری از فرآیندهای تصادفی می باشد. بعنوان مثال قدم زدن تصادفی فرآیندی است که از مجموع متغیرهای تصادفی مستقل هم توزیع بدست می آید و یا مجموع متغیرهای تصادفی مستقل هم توزیع یک زنجیر مارکف را تشکیل می دهند، لذا همگام با مطالعه فرآیندهای مختلف، بررسی دنباله مجموعهای جزئی متغیرهای تصادفی مستقل هم توزیع همواره مدنظر بود و به پیش رفته است. اما تفاوت عمده ای که بین مطالعه یک فرآیند خاص با مجموعهای جزئی فوق الذکر وجود دارد این است که منظور ما از بررسی مجموعهای جزئی بدست آوردن ابزاری برای مطالعه و تحلیل سایر فرآیندهاست، در نتیجه شکل قضایا بگونه ای تنظیم می شوند که این هدف را تأمین نمایند. در این پایان نامه به هیچ وجه به دنبال کاربرد این نظریه در یک فرآیند خاص نمی باشیم، بلکه اثبات قضایایی در این زمینه و مثالهایی کلی در مورد کاربرد آن قضایا مورد نظر می باشد. به دلیل کاربرد وسیع این نظریه در فرآیندهای مختلف و محدودیت سطح علمی نگارنده بدیهی است که تنها بخش کوچکی از آن قابل طرح و بحث بوده است. قسمت عمده مطالب حاضر به فصل هفدهم کتاب دومین درس در فرآیندهای تصادفی نوشته ساموئل کارلین و هاوارد تیلور متکی است. ترتیب مطالب در فصول مختلف به قرار زیر است:

در فصل یک، مفاهیم، نمادها، تعاریف و توابعی که مطالعه ما بر روی دنباله مجموعهای جزئی از طریق آنها صورت می گیرد معرفی شده و با ارائه مثالهای مناسب تلاش شده است تا توضیحات کاملی در هر مورد داده شود.

در فصل دو، اصل هم ارزی اثبات می شود، ابتدا این اصل برای یک فضای نمونه خاص و سپس به صورت تعمیم یافته اثبات می گردد.

در فصل سه، مفهوم متغیرهای تصادفی نردبانی و ارتفاعهای نردبانی ارائه گردیده و قضایایی در مورد این متغیرها اثبات می‌شود.

در فصل چهار، اثبات چند اتحاد مدنظر قرار داده شده که در هر مورد موقدمتاً لم‌های مورد نیاز اثبات می‌گردند.

در فصل پنج، کاربردهایی از اتحادها و قضایای اثبات شده در فصول قبل ارائه شده است. در انتهای فصول سه و چهار و در انتهای هریک از بخشهای فصل پنج قسمتی تحت عنوان تذکر وجود دارد که در این قسمت مطلب آن فصل یا بخش، تحت شرایطی جدید مورد بحث قرار می‌گیرد. در قسمت تذکر تنها تعاریف و نتایج آورده شده و از اثبات مطالب به دلیل مشابهت خودداری گردیده است.

چکیده

در این پایان نامه دنباله مجموعه‌های جزئی متغیرهای تصادفی مستقل هم‌توزیع بوسیله توابع خاصی بررسی می‌شود. ابتدا این توابع معرفی می‌شوند، سپس قضیه‌ای به کمک این توابع اثبات می‌گردد، آنگاه متغیرهای تصادفی نردبانی مورد بحث قرار گرفته و چند رابطه در مورد این متغیرها نیز اثبات می‌شوند. در مرحله بعد با استفاده از مطالب فوق به اثبات چند اتحاد می‌پردازیم. در انتها با بکارگیری اتحادها و مطالب مذکور، نوسانات مجموعه‌های جزئی را بررسی می‌کنیم.

فصل اول

توابعی از فرآیند تصادفی مجموعهای جزئی

در این فصل که یک فصل مقدماتی است با توابع جدیدی آشنا می‌شویم. نمادها و تعاریف مربوط به این توابع همراه با مثالهایی برای روشن شدن مفاهیم آنان ارائه گردیده است. این توابع نقش مهمی در نظریه نوسانات بازی می‌کنند و قسمت عمده مطالب فصول بعدی به آنها متکی است.

دنباله متغیرهای تصادفی مستقل و هم‌توزیع X_1, X_2, \dots و مجموعه‌های جزئی

$$S_n = X_1 + X_2 + \dots + X_n \quad n = 1, 2, \dots$$

$$(1-1)$$

$$S_0 = 0$$

را در نظر بگیرید. این دنباله، دنباله‌ای جدید از متغیرهای تصادفی را پدید می‌آورد، به عبارت دیگر (1-1) یک فرآیند تصادفی است. در نظریه نوسانات مجموعه‌های جزئی متغیرهای تصادفی مستقل هم‌توزیع ما به مطالعه توابعی خاص از فرآیند فوق می‌پردازیم. این توابع به شکل $f(S_0, S_1, \dots, S_n)$ می‌باشند. چند نوع از این توابع ذیلاً معرفی شده‌اند.

$$M_n = \max(S_0, S_1, \dots, S_n)$$

$$(2-1)$$

$$m_n = \min(S_0, S_1, \dots, S_n)$$

$$P_n^+ = \text{تعداد } S_i \text{ هایی که } S_i > 0 \quad i = 1, 2, \dots, n$$

$$P_n = \text{تعداد } S_i \text{ هایی که } S_i \geq 0 \quad i = 1, 2, \dots, n$$

$$Q_n^- = \text{تعداد } S_i \text{ هایی که } S_i < 0 \quad i = 1, 2, \dots, n \quad (3-1)$$

$$Q_n = \text{تعداد } S_i \text{ هایی که } S_i \leq 0 \quad i = 1, 2, \dots, n$$

مثلاً اگر

$$s_1 = 2 \quad s_2 = 5 \quad s_3 = -0.5 \quad s_4 = 0 \quad s_5 = -2 \quad s_6 = 5 \quad s_7 = 3 \quad s_8 = -1$$

آنگاه با توجه به اینکه $n = 8$

$$M_1 = 5 \quad m_1 = -2$$

و

چون ۴ عدد از مجموعه‌های جزئی فوق اکیداً بزرگتر از صفر هستند $P_1^+ = 4$

چون ۵ عدد از مجموعه‌های جزئی فوق بزرگتر یا مساوی صفر هستند $P_1 = 5$

چون ۳ عدد از مجموعه‌های جزئی فوق اکیداً کوچکتر از صفر هستند $Q_1^- = 3$

چون ۴ عدد از مجموعه‌های جزئی فوق کوچکتر یا مساوی صفر هستند $Q_1 = 4$

در نمودار صفحه بعد S_n ها در مقابل n رسم شده‌اند و مقادیر P_n و Q_n و P_n^+ و Q_n^- که قبلاً به صورت عددی محاسبه شدند در نمودار صفحه بعد بصورت شهودی قابل محاسبه می‌باشند. P_n تعداد نقاطی را نشان می‌دهد که بالای محور یا روی محور n ها هستند و P_n^+ تعداد نقاطی را نشان می‌دهد که بالای محور هستند. بطور مشابه Q_n و Q_n^- در مورد نقاط زیر محور کاربرد دارند. البته طبق تعریف S در این محاسبات نادیده گرفته می‌شود.

در ادامه معرفی توابع لازم است ابتدا تعاریف زیر ارائه گردد.

تعریف:

الف: گوئیم آخرین ماکزیمم مجموعه‌های جزئی S_0, S_1, \dots, S_n در موقعیت k ($0 \leq k \leq n$) قرار دارد اگر

$$S_k \geq S_j \quad j = 0, 1, \dots, k-1 \quad \text{برای تمام } j \text{ هایی که}$$

و

$$S_k > S_j \quad j = k+1, k+2, \dots, n \quad \text{برای تمام } j \text{ هایی که}$$

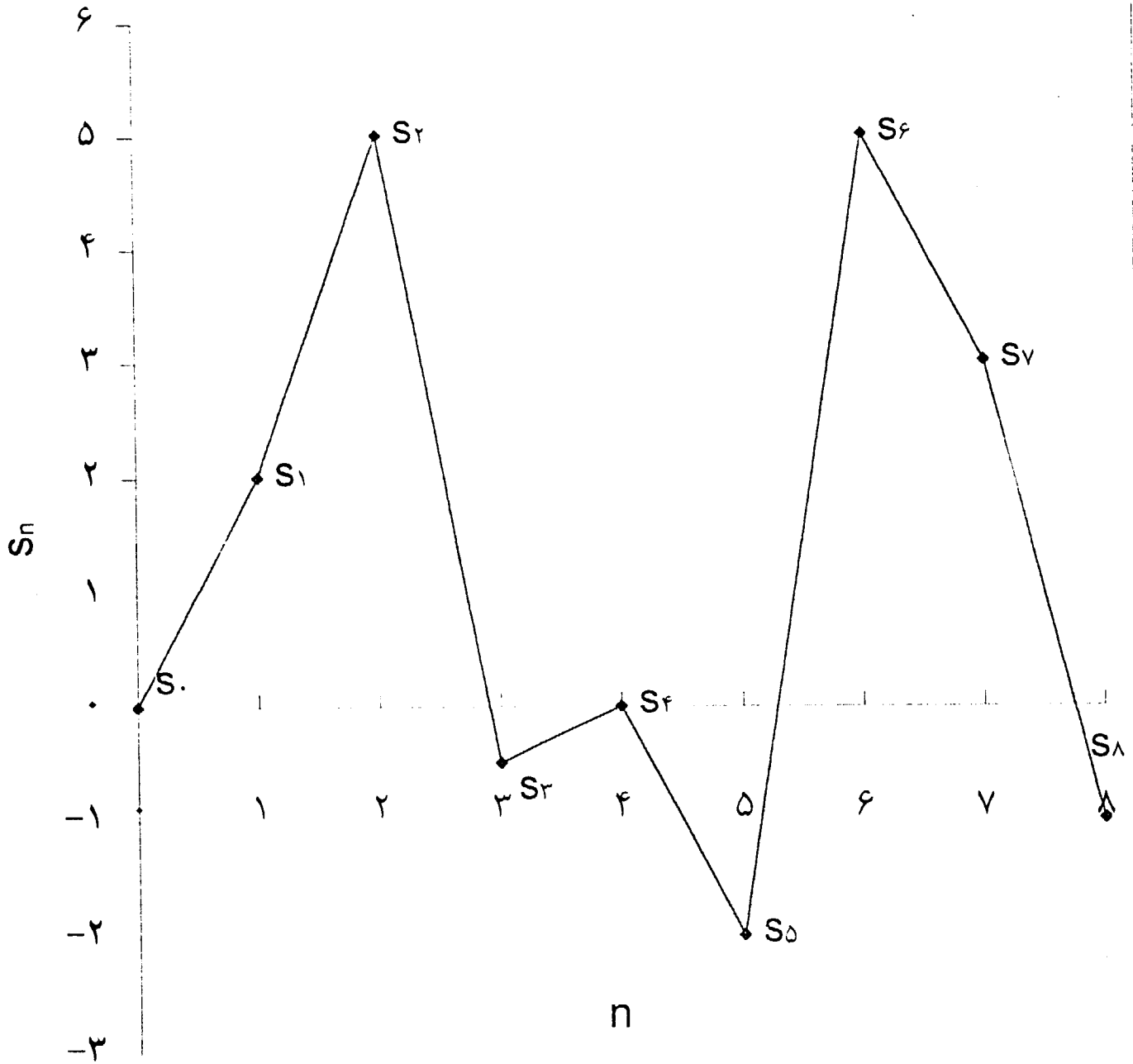
ب: بطور مشابه می‌گوئیم اولین ماکزیمم مجموعه‌های جزئی S_0, S_1, \dots, S_n در موقعیت

k ($0 \leq k \leq n$) قرار دارد اگر

$$S_k > S_j \quad j = 0, 1, \dots, k-1 \quad \text{برای تمام } j \text{ هایی که}$$

و

$$S_k \geq S_j \quad j = k+1, k+2, \dots, n \quad \text{برای تمام } j \text{ هایی که}$$

حال تعاریف فوق را برای اولین و آخرین و می نیمم ارائه می‌کنیم.

ج: گوییم آخرین می نیمم مجموعه‌های جزئی S_0, S_1, \dots, S_n در موقعیت k ($0 \leq k \leq n$) قرار دارد اگر

$$S_k \leq S_j \quad j=0, 1, 2, \dots, k-1 \quad \text{برای تمام } j \text{ هایی که}$$

و

$$S_k < S_j \quad j=k+1, k+2, \dots, n \quad \text{برای تمام } j \text{ هایی که}$$

د: گوییم اولین می نیمم مجموعه‌های جزئی S_0, S_1, \dots, S_n در موقعیت k ($0 \leq k \leq n$) قرار دارد اگر

$$S_k < S_j \quad j=0, 1, 2, \dots, k-1 \quad \text{برای تمام } j \text{ هایی که}$$

و

$$S_k \leq S_j \quad j=k+1, k+2, \dots, n \quad \text{برای تمام } j \text{ هایی که}$$

حال متناظر با تعاریف فوق متغیرهای تصادفی زیر را معرفی می‌کنیم.

$$L_{nn} = \text{موقعیت (اندیس) آخرین ماکزیمم در دنباله } S_0, S_1, \dots, S_n$$

$$L_{n0} = \text{موقعیت (اندیس) اولین ماکزیمم در دنباله } S_0, S_1, \dots, S_n \quad (4-1)$$

$$K_{nn} = \text{موقعیت (اندیس) آخرین می نیمم در دنباله } S_0, S_1, \dots, S_n$$

$$K_{n0} = \text{موقعیت (اندیس) اولین می نیمم در دنباله } S_0, S_1, \dots, S_n$$

اکنون چنانچه به مثال قبل بازگردیم می‌بینیم که S_6 از تمام مجموعه‌های جزئی قبل از خود

بزرگتر یا مساوی است و از تمام مجموعه‌های جزئی بعد از خود اکیداً بزرگتر است، لذا طبق

تعریف، موقعیت آخرین ماکزیمم ۶ می‌باشد، پس $L_{88} = 6$ به همین ترتیب S_5 اولین ماکزیمم

می‌باشد و در نتیجه $L_{80} = 5$. همچنین با توجه به تعریف آخرین و اولین می نیمم می‌بینیم که

$S_{-2} = -2$ در شرایط هر دو تعریف صدق می‌کند، پس S_{-2} اولین و آخرین می نیمم می‌باشد. در

نتیجه $K_{88} = 5$ و $K_{80} = 5$ نموداری که در مورد این مثال رسم شده نیز از نظر شهودی به درک بهتر

مفاهیم فوق کمک می‌کند.

لازم به ذکر است که توابعی که تاکنون معرفی شده‌اند ممکن است بعنوان مثال به شکل $P_n(X)$ یا $L_{nn}(X)$ و $X=(X_1, X_2, \dots, X_n)$ نمایش داده شوند. در این صورت منظور از $P_n(X)$ یا $L_{nn}(X)$ همان P_n یا L_{nn} در مورد مجموعه‌های جزئی $X_1, X_2, \dots, X_1+X_2, \dots, X_1+X_2+\dots+X_n, \dots$ می‌باشد.

فصل دوم

اصل هم‌ارزی

در این فصل به دنبال اثبات تساویهای بین متغیرهای تصادفی (۱-۳) و (۱-۴) می‌باشیم. این تساویها بعنوان مثال به شکل $Pr(P_n=k) = Pr(L_{nn}=k)$ می‌باشند و با کمک آنها اتحادهایی را در فصول بعد اثبات خواهیم نمود. این تساویها را ابتدا در حالت خاص در لم (۱-۲) و سپس در حالت کلی تحت عنوان قضیه (۱-۲) اثبات می‌نماییم.

قبل از پرداختن به لم (۱-۲) لازم است مطالبی مقدماتی ارائه گردد. فرض کنید $y = (y_1, y_2, \dots, y_n)$ یک n تایی باشد که در آن i ها متمایز و حقیقی هستند. مجموعه تمام جایگشتهای (y_1, y_2, \dots, y_n) را β می‌نامیم. دقت شود که i ها اعداد ثابت هستند. بنابراین تعداد اعضای مجموعه β ، $n!$ خواهد بود. هر یک از اعضای β را با σ نمایش می‌دهیم. چنانچه به هر یک از اعضای β احتمال $\frac{1}{n!}$ را منتسب کنیم، به یک فضای نمونه‌ای تبدیل می‌گردد. بردار تصادفی $X = (X_1, X_2, \dots, X_n)$ را روی β در نظر بگیرید که هر یک از اعضای β را با احتمال $\frac{1}{n!}$ اختیار می‌کند در این صورت $Pr(X_k = y_i) = \frac{(n-1)!}{n!} = \frac{1}{n}$ ، $i, k = 1, 2, \dots, n$ ، واضح است که X_1, X_2, \dots, X_n مستقل نیستند، زیرا اگر X_1 مقداری را اختیار کند X_2 نمی‌تواند آن مقدار را اختیار نماید اما X_1, X_2, \dots, X_n تبادلپذیر هستند، یعنی توزیع توأم X_1, X_2, \dots, X_n با توزیع توأم $X_{k_1}, X_{k_2}, \dots, X_{k_n}$ یکی است.

$Pr(P_n(X)=k)$ برابر با تعداد جایگشتهای (y_1, \dots, y_n) است که در آنها دقیقاً k تا از مجموعه‌های جزئی $S_1(\sigma) = y_{k_1}, S_2(\sigma) = y_{k_2}, \dots, S_n(\sigma) = y_{k_n} + \dots + y_{k_r}$ نامنی باشند این مطلب را به شکل زیر نیز می‌توان نوشت:

$$n! Pr(P_n=k) = \sum_{\sigma} I_{\{P_n=k\}}(\sigma) \quad (1-2)$$

در سمت راست تساوی فوق مجموعه‌یابی روی تمام جایگشتهای $y = (y_1, \dots, y_n)$ انجام می‌گیرد و